

οριζόμενα στο ανωτέρω άρθρο 13 του ν. 4387/2016, αφαιρούνται από το ανώτατο όριο των 2.000 ευρώ οι προβλεπόμενες κρατήσεις για την υγειονομική περίθαλψη και την εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχων (παρά τη διάγνωση της αντισυνταγματικότητας της προβλέπουσας αυτήν διατάξεως με την 244/2017 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου), και, περαιτέρω, μετά και την αφαίρεση του παρακρατούμενου φόρου, το καθαρό ποσό σύνταξης που δικαιούνται έως τις 31.12.2018 οι υπαγόμενοι στη μεταβατική αυτή ρύθμιση συνταξιούχοι δικαστικοί λειτουργοί, διαμορφώνεται, κατά κανόνα, σε ύψος μικρότερο ή ελάχιστα ανώτερο των 1.500 ευρώ. Με τα δεδομένα δε αυτά, η διάρρηξη της σχέσης αναλογίας μεταξύ σύνταξης και αποδοχών ενεργείας των δικαστικών λειτουργών, η οποία είχε ήδη επέλθει με τις περικοπές του ν. 4093/2012 κατά τα άνω, επιτείνεται πλέον κατά πολύ με την εφαρμογή των εν λόγω μεταβατικών διατάξεων του άρθρου 13 του ν. 4387/2016, οι οποίες, θεσπισθείσες μετά την πάροδο έξι ετών από την έναρξη της οικονομικής κρίσης, εμφανίζονται μεν ως εντασσόμενες στο πλαίσιο αναμορφώσεως του συνολικού ασφαλιστικού και συνταξιοδοτικού συστήματος - και, επομένως, ως άσχετες με προηγούμενες περικοπές συνταξιοδοτικών παροχών - στην πραγματικότητα, όμως, αποτελούν συνέχεια των προηγούμενων αλλεπάλληλων περικοπών, καθεμία των οποίων επιβλήθηκε αυτοτελώς, χωρίς συνεκτίμηση των προηγηθεισών και, ως εκ τούτου, χωρίς καμία εκτίμηση των σωρευτικών επιπτώσεών τους, με την επίκληση και μόνο των εκάστοτε, δημοσιονομικών συνθηκών και δυσχερειών. Εξ άλλου, το γεγονός ότι η τελευταία αυτή ρύθμιση του άρθρου 13 του ν. 4387/2016, περί επιβολής ανώτατου ορίου στις καταβαλλόμενες συντάξεις,